

६

१५

१७५

अमरकुण्डल

घनघासनी
जनवेली
ते

३६१०

पुनःसेजर भनसुमेलाईईई

पोतानावियारसागरनामना

शिजाप्रेसमांछायी

रेकाएयं

अमदावाहमां

रत्तनपोणमां भरयीनीपोणमां

उत्थात्ताईपुनीजाजनामडा

संवत् १८२५

सने १८८८

रत्त

३६१०

अरन्नुनगीता.

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरु
तन्योनमः ॥ श्रीसारदाय नमः ॥
श्रीगुरु परतापे गार्धये, इरिपाने
साधुनन ॥ परिश्रममारी आत्म
मात्रं मनते अरन्नुना अरन्नुन
सुगो गीता सारपांडवमानने
निरंधारा ॥ अरन्नुने जेमन
पुष्पियुं, साल्मषो बर्धुं राया
जे सारगीता इहो मुने, नीलम
स्तनो महिमाया अरन्नुनाडाल्या
रे श्रीहरि जमजि यत्ना, अरन्नुन

२५५

(३)

रत्ने मना आसार गीता सांत्नये,
अवतार ते नो धना अ० सुगाडा
उदितो ते वरी भादरे, अस्मां उदे
त्मा रा० धन्य मारा घासने, मुने
राज्यो वृद्ध मोक्ष रा० अना सु
गाडा नज मध्ये ने ह मज्जे, तेने
परसन दिं लगा रा० अ० पि न्द्रमा
रात्न गतनां, व्यापेन न गत विद्वार
रा० अ० सुगापा रा० वनार मां सक्तो
रहेने, मन भादारी पासा लोडि
री लोपाव नही, ते न्न एमा हारो
रत्ना अ० सुगाडा भारो लगतते

(૪)

મુઠને લહે, હે યામાં દે ત વિરોધા
લગત જાણો તે લણો, નાકરે કોઈ
નો દેધા અંગા સુગા જાતે નાકર
માં તુળરી કરાણ તુળરી, કંઠ તુળરી
ની માળા મુઠ સેવક ના રાણા ગાર
તે છે, છાપેલિલક લાલા અંગ સુગ
પાટા લેદના જાણે લક્ષ્મીનો, પા
ખંડ પૂલે લોકા ઉમડીયો ઉમડો ફ
રે, તે જાણ સારવે દોકા અંગ સુગ
જાણિં ચવરાઈ પર્ષના લહે, ચંડાળ ફી
એ તે ફા ચંડાળ પર્ષ મુઠને લહે, તે
અપમાનો છેદા અંગા સુગારના મેં

लनने कारणे अवतार लीधाद्वारा
 हुं नीरं न निरगुणतां, मुनेन कते
 दीधो धराता अ० सुगामी विद्वद्वने
 हुं वियस्यो, कुर्याते देवतां डाङ्गारा
 दण्डोणी विनिषेणने, दीधुलं डां
 राङ्गा अ० सुगामी रादुरवासाजे हुं
 लीङ्गे, मादो ज्ञात्मा अमरीष्मा
 तोयक्रपुं च्छापीने, मे लखी लगाई
 शीष्मा अ० सुगापडा जणी नृपने
 जांधीयो, मे नुरनी दीधी सारता
 राब्ध आसुं रायने, ता त्यां हुं
 रह्यो छडीधरा अनासुगना

गीशा गोपुणभाहुं अवतस्यो
 शिरपीछधरतो मोरा भाषण
 पिता तस्मिन्नी ॥ ७७ ॥ भां दुहाव्यो
 थोरा अगासुगापि माता न
 सोदाजे प्रांधीयो ॥ ७८ ॥ जे नो जे
 ने जी हापे ॥ दी न धयो ते दास
 नो, हुं यजिह तुवननो नपि
 जरनुन नासु एगेगीतागारीदा
 र्छं न्यारे जीलरयो, त्यारे दोर्छ
 न आध्युं आडा गोपुण राध्युं
 रिल्लुं, गोपीस्साव्यां लाडा अ
 रनुन सुएगेगीतासारना ॥ ७९ ॥

णसहस्त्रमंहुं रम्योऽमरोऽने
 यन्तन्मणे त्मेष्टा त्नुत्तः ॥ एषं
 पदं पठ, नागाण्यां शार रुद्रवेष्टा
 ज्जगात्सुगा ॥ १८ ॥ मामाने मण
 वाशयो, त्यां मणी दुष्मन्नाव
 यं दनपरव्युत्तं एगी ज्ञेता मे ज्ञायु
 रूपं ज्ञपारा ज्ञगात्सुगा ॥ १९ ॥
 परपम पोणे पेसतां ॥ परिजे
 रीहीपी गाण ॥ भारीने मे यक्ष
 वेहं रम्यां, शृणुगात्स्या गोषा
 णा ॥ अरन्तु न सुष्टो गीता गार
 जेपी ज्ञाघे राधा लतां, मादण्डा

વીહારા મેં અરપિ સાર્યો એહ
 નો પ્રાપ્ત્યાં પેદારથે ચારાજન સુભ
 રાજાની મારગ માં નાપીડ મળ્યો
 તાં એ જો દીધું દરપણ ફાપા પૂર્યા
 મનોરથ તે તાણ, મેં રાખ્યો મા
 ફાવી સાર્યા અરનુન સુણોગી
 તાણારા વીરંથી વાછરૂ ફરીગ
 યો, તેડરી ગયો અંધર માં ફું
 નયાં નિપાવી લાવીયો, મારો મે
 ઈન નાણ્યો મરમા અરનુન
 સુણોગાર રડાણે સહોદર ફો
 ચલે, અતિ નીચ અંધર મી અં

शीत पाण त्वत्तु देवे कारणे, में मा
 रयो मामो दुं सता अगारनुवा र
 तासु घनवाने संतो जीयो, दागण
 कारण दागण संपेत आपीते ह
 नेतानवनीधीरीधी रागता अगु
 ता रपा विदूरने घेर दुंगयो, आरो
 ज्यात्ता लुपाना दुख्यो धन न्ना ह
 रथी, में पद्म ह रथां पद्मवान ता अगु
 ता रडा कौरव कुण संग्राममां, मे सा
 र्यो तारो अरथा दुं य उ दत्तु वननो
 वालयो, पाण हां द्यो तारो रथा अ
 ता सुगार रता अरुवार वनमां

हुं शयो, ते वन विडरघनघोर
 तात्यां त्नायत्नेर्त्नीकटीतगो
 ज्जासोऽयां ज्जेहां ज्जोराज्जग्गु
 तासदाज्जमेघासंग गोपणीया,
 गोधारपागूधायंता प्रेमन्नणी
 इषिपत्नीनां तन्नीनेलीयां
 ज्जन्ताज्जग्गुगावत्ता प्रेक्षा
 पित्तु ज्जे परत्तमयो, मेधंत्तपुत्तो
 वासाय उपेदुष्टनेयीरीने, इष्टि
 वास्तुयां प्योदास्ताज्जग्गुगाउगा
 ज्जपरमाज्जे ज्जपमानेहर्षणी, डा
 हयो प्रययनयास ताज्जेजाण

क जुष्टिजे वरी । द्यौः, यनयनमा
 रोदासा अगासुगा कीरायश्वा
 स्तने हरिद्वयं हरात्, अगत मास
 तिहायिपतपं नययित्तर, मुगल
 क्त मुगल नहा अगसुगा उगा सुध
 नयाने नाजीया, न्यातातीनलद
 ढायास्तमवण उवतामाहु, मेसदा
 डीपीनहाया अगासुगा उगा डी
 पीनीनापेटहुणहुया । अहुष्टमतिम
 हीपाणा नीउपडीत्यांत्तने
 हुं अयायियो ततडाणा अगसुग
 ताउहापंथाणीने पदत्तभी,

पत्नी छ तां पं थयीरा डीं डरी डेरां
 पुरीयां, नवसें नवाएणुं थीनाअन
 सुगा उपाअजे डोणीये डौत डी
 धुं, लीधुं म्हाइं हूपा रा न्य डं न्या
 साथे रम्यो, येरहुन डोप्यो लूप
 अअनुगा उड्या त्यां लघने मेहुं
 डरयुं, सुन तेन मुक्युं भांसांया
 येरहुन नो पनाअय डुर्यो रा माइ
 जिरह पाज्युं त्यांया राअगा सुगा
 उडा अअन मिल म्हापोत डी, मा-
 एडी गाएडी डनेहा समरए डरतां
 माहुं, वरुं ठपासी तेह राअ

॥ सुगा उदा गल ग्रहो न्यारे मग
 रे, त्या रे लीधुं मां नाना मां अक्षपं ये
 मां अक्षिनां, अक्षनुन सीध्यां
 मां अक्ष सुगा उदा त्मगतं कुल
 गवानमां, अंतर नहि रे लगा
 दा त्मगतं त्मगतं न ओणजे
 ते लूणीयो संसार ॥ अक्ष सु
 गा उदा त्मगतं सुप्पीये सुप्पीये
 सुप्पीये सुप्पीये नाना ॥ अक्ष उरे
 ॥ त्मगतं, अक्ष लगे मुनने
 आणा ॥ अक्षनुन सुहो ना नी
 ॥ स्वर्ग मृत्युपालाणमां, नष्टप

मांमारो वासा हे धीरुत्त तुलने
 कुङ्गा कुंथी अथी को वासा अ.
 ता सुगा रदा कनका लता नथी नदी
 मधु, नदी तपती रथिने दाना भ
 गद मधु के सांत्वने, मुन त्वत्त
 पासे ज्ञाना अ सुगा रदा कु
 लता लकी संगे दूरा मने त्वत्तने
 अ यारा अर सु न महि मा न्न ए
 ते ता इंदे तां न आये पारा अर सु
 ना सुगा रदा त्वत्त महि मा सांत्व
 ली, अर सु न इंदे यो अ पारा ग
 इ गद प्रेम पर्व गथा, नेत्र पदे-

નળધારા અંગાસુનારૂપા આસા
 રૂગીતા સંતનુની, તે અનુભવે નર
 નારા તો તે અષ્ટાંગમાનંદે
 પામે પદનીરૂપા અંગાસુના
 હડા મહિમા આમુન ભક્તનો,
 કોઈથી કુળ્યો નવ ભયામહા
 ભાગ્ય હોય તે અનુભવે, પન
 દારુગીતા ગાયા અરુનસુ
 ળોગીતા સારપાંડવ માનને તીર
 ધારા હડાઈ તિગ્રી અરુનગી
 તા સંપૂર્ણ પિરિછે ॥ ૧૭૭ ॥
 ॥ ૧૮૦ ॥

समाप्ते

